

[Indenrigsministeren.]

ternes Skadelighed, tør jeg nok sige, har man haft Grund til at mene har været til Stede i en meget udpræget Grad hos Venstrepartiet. Man har sporet den ofte i de Taler, som tidligere Indenrigsminister Krag har holdt. Han har egentlig et Par Gange erklæret sig principielt enig deri, han har erklæret, at en Fritagelse for Bygningsskatter paa dette Omraade er arbejdsfremmende. Han erkendte det direkte ved den Lov, han gennemførte i 1928; om, at Kommunerne faar Frihed til at fritage Bygningerne for Bygningsskyld indtil 1943, og jeg vil sige i denne Forbindelse, at efter denne Lovs Vedtagelse vil det ikke være muligt for Venstrepartiet at fastholde, at det ikke lader sig gøre at fritage Nybygninger for Skat, samtidig med at ældre Bygninger bevarer deres Skat, for denne Lov bygger netop paa, at et saadant Forhold kan bestaa. Jeg siger altsaa: Venstre har tidligere forstaaet hele dette Synspunkt. Det giver sig meget stærkt Udtryk i den Landbo-kommissionsbetænkning, der i Marts 1920 blev afgivet, og hvori et Flertal fremsatte Forslag til Omordning af Ejendomsbeskatningen i Landdistrikterne ud fra en principiel Begrundelse, der ganske svarer til de Synspunkter, som jeg her har fremdraget, og hvor man i meget stærke Ord gaar imod Bygningsbeskatningen. Dette Flertal bestod af en Række af Venstres Rigsdagsmænd: Landstingsmand Jørgen Pedersen, Folketingsmand Pedersen-Nyskov, Søren Svendsen, Pinstrup og Pinholt, og der var endvidere Venstremænd som Professor Falbe-Hansen og Broberg, og ogsaa Riis-Hansen var med i dette Flertal. Og dette Flertal siger da her:

„En særlig Skat paa Bygninger, Grundforbedringer m. v. vil derimod have den for Landbruget uheldige Indflydelse at virke direkte hemmende paa Forbedringer og Fremskridt. Opdyrkning af raa Jord, Foretagelse af Grundforbedringer, Bygningsudvidelser, Udstykning med deraf følgende Opretelse af nye Ejendomme vil da alt blive efterfulgt af forhøjet Skat, ikke blot derigennem at der ved Driftens Forbedring skabes forøget Indkomst- og Formue-tilvækst, men yderligere som Følge af den paa den skete Kapitalanbringelse hvilende Særskat.“

Ja, det lader sig virkelig ikke sige bedre. Jeg skal senere komme tilbage til de Konsekvenser, som bl. a. de to ærede Medlemmer af Tinget Hr. Pinstrup og Hr. Pinholt drager af denne Opfattelse. Jeg skal her blot endnu føje til, at det er klart, at den

Mand, der, som det ærede Medlem Hr. Pinholt, har været med til at skrive dette, ikke med nogen Art af Myndighed kan gaa imod den Del af Lovforslaget, jeg her har nævnt; hans Forsvar for den modsatte Opfattelse maatte blive vigende, og det tager jeg trods alt for et godt Varsel, idet jeg atter understreger, at dette Afsnit af Lovforslaget er den betydningsfuldeste Del af det.

Jeg gaar dernæst over til det andet Afsnit af Forslaget, der giver Frihed for Landets Kommuner til at overføre *bestaaende* Ejendomsskatter fra Ejendomsskyld til Grundskyld. Dette, at Kommunerne her staar frit med Hensyn til Skat paa bestaaende Bygninger, er selvfølgelig Udtryk for, mener jeg, at der her maa anlægges et noget andet Synspunkt, end hvor man staar overfor det fremtidige Byggeri. Ganske vist er der ikke Tvivl om, at den bestaaende Ejendoms-skyld op gennem Tiderne i sin Virkning har været skadelig for Udviklingen, men der er her dog det Forhold, at vi har at gøre netop med en bestaaende Skat, det vil sige, at de nuværende Besiddere til en vis Grad har indrettet sig derpaa, og at denne Skat til en vis Grad er indgaaet i Ejendomspriserne. Og selv om denne Bygningsskat i sig selv er irrationel, maa der dog tages et Hensyn til det, jeg her har nævnt, og vil man tage dette Hensyn, kan man gaa forskellige Veje. Man kan gaa den Vej, som vor Skattehistorie kender Eksempler paa, nemlig til en Nedfældning af den saaledes bestaaende Skat som en Art Gammelskat for de bestaaende Ejendomme, og jeg kunde i og for sig meget vel tænke mig, at der kunde findes en Form herfor. Jeg har aldrig været principielt imod noget saadant, og jeg har ogsaa overvejet denne Fremgangsmaade i Forbindelse med Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Fisker i Anledning af hans Udtalelse paa dette Punkt, at jeg er fuldt villig til at genoptage disse Overvejelser sammen med det Udvalg, som nu bliver nedsat, men man bør jo i denne Forbindelse erindre, at Nedfældningen af den bestaaende Bygnings-skat som en Gammelskat var den Vej, tidligere Indenrigsminister Hauge forsøgte med sit Forslag i 1924. Det Forslag, han da forelagde, byggede paa denne Tanke. Men det vil ogsaa erindres, at Venstrepartiet gik overordentlig voldsomt derimod, og jeg maatte i Henhold dertil vente en lignende Modstand, dersom jeg i nærværende Lovforslag var gaaet den Vej. Og hertil kommer da det, at den Vej, jeg har fulgt her i Forslaget, indeholder betydelige Fordele.